

Nr 787

Av fröken **Ljungberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 69, med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 § barnavårdslagen den 29 april 1960 (nr 97)*.

(Lika lydande med motion nr 667 i Första kammaren)

I proposition nr 69 föreslås en sådan ändring i barnavårdslagen att barnavårdsnämnderna uttryckligen blir ålagda att stödja ungdomens föreningsliv. Av lagändringen följer att kommunalt stöd i fortsättningen också kan lämnas till de politiska ungdomsorganisationerna.

Som skäl för denna förändring i den så sent som 1960 antagna barnavårdslagen anges de utslag av regeringsrätten enligt vilka det inte kan anses ligga inom den kommunala kompetensen att understödja politisk verksamhet. Genom denna lagändring skulle en utvidgning av kompetensområdet åstadkommas.

För vår del anser vi att man i oträngt mål icke bör vidga eller suddas ut gränserna för den kommunala kompetensen. Vi har i olika sammanhang tidigare haft anledning att kritisera den påtagliga tendensen att genom statliga direktiv och ålägganden uttunna och försvaga den kommunala självstyrelsen. Grundtanken i vår kommunala självstyrelse är att kommunen skall tillåtas att självständigt sköta vad som kan anses vara kommunens åligganden. Vi vill understryka att en bidragsgivning till politiska ungdomsföreningar — d.v.s. i realiteten ett indirekt stöd till de politiska partierna, vilket vi av principiella skäl motsätter oss — rimligtvis inte kan betraktas som en kommunal angelägenhet.

Inom ramen för nuvarande kommunala kompetens har betydande stödåtgärder i olika former åt ungdomens föreningsliv kunnat ske. Gällande lagstiftning har således inte lagt något hinder i vägen för ett kommunalt stöd till föreningslivet — utom i fallet politiska organisationer. Och även beträffande dessa förekommer ett flertal stödåtgärder, exempelvis i form av lokaler och bidrag till studieverksamheten, vilka anses ligga inom den kommunala kompetensen. Därav framgår också att den föreslagna lagändringen är onödig, såvida man inte därmed avser att öppna dörren för en bidragsgivning av den art som skulle förändra hela grundvalen för det fria och frivilliga ungdomsarbetets arbetsformer. Vi anser oss därför inte kunna biträda den föreslagna ändringen.

Vi vill i detta sammanhang också påtala det principiellt olämpliga förfarings sättet att åstadkomma en utvidgning av den kommunala kompeten-

sen genom en förändring av en speciallagstiftning. Det är dessutom anmärkningsvärt att departementschefen inte ansett sig behöva inhämta lagrådets yttrande. Den föreslagna förändringen är enligt vår uppfattning av sådan innebörd att lagrådets mening bort inhämtas.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om ändrad lydelse av 3 § barnavårdslagen den 29 april 1960 (nr 97).

Stockholm den 30 mars 1965

Blenda Ljungberg

Folke Björkman

Tage Magnusson

i Borås

Nils Carlshamre

Eric Krönmark